

vare givne ved kongelige Resolutioner, bleve jo hævede i 1848, og det ikke alene de Forbud, som vare fremkaldte ved en enkelt usømmelig Artikel, f. Ex. Forbudet mod det norske Morgenblad eller det svenske Aftenblad, men paa samme Tid, hævede man jo de Forbud, der vare givne imod tydske Aviser, paa Grund af disse Blades hele Tendens. Jeg troer altsaa, at det vistnok saare sjældent vil være ønskeligt, ad den foreløbige Lovs eller Lovens Bei at forbyde en Tidendes Indførelse — men det kan man jo altid gjøre, hvis man vil — derimod troer jeg, at det maa være ønskeligt for Administrationen at have en anden Bei end den foreløbige Lovs eller Lovens Bei, og det forekommer os, at det Forslag, vi have gjort i saa Henseende, dog ikke kan findes ubrugeligt i den Retning. At begynde en Postforsendelseskamp med de fremmede Tidender, efterat man har opgivet den med Hensyn til de indenlandske, troer jeg ikke, man ved nærmere Overveelse vil finde hensigtsmæssig; en saadan gradviis formanende Advarsel mod de fremmede Blade troer jeg ikke vil findes ønskelig, netop efterat man i de indre Forhold har erkjendt, at denne Form for at tilkjendegive sit Misshag mod Tidender ikke er ønskelig og ikke egentlig vedkommer Postvæsenets Formaal.

Varfod: Hvis jeg turde gjøre den ærede Ordfører et Spørgsmaal, vilde jeg gjerne tillade mig det. Jeg forstod ham nemlig saaledes, som om han meente, at forsaavidt et fremmed Blad gjentagne Gange forløb sig, stod det Administrationen eller Regjeringen frit for at forbyde et saadant Blad ved en foreløbig Lov (Dankier: Ja!). Det forekommer mig imidlertid, at det var en meget uheldig Anviisning, en Anviisning som jeg nødig skulde see Regjeringen gaae ind paa. Der var en Tid, da Regjeringen ved Bestageløggelser standsede en heel Mængde indenlandske Blade, hvilket havde Sagsøgelsler og Domme tilfølge; men jeg troer ikke, at jeg tager feil, naar jeg paastaar, at det var langt fra at være Noget, der forsøgede Regjeringens Afgtelse eller Anseelse, naar vi hvert Dieblæk saae saadanne Beslag hævede, og altsaa Regjeringens Foranstaltninger erklærede for urigtige og ubesøiede; men dette var allén-

fals et huusligt Anliggende, hvorimod i det Dieblæk, Regjeringen ved en saadan foreløbig Lov vilde standse et fremmed Blad, og denne foreløbige Lov istedetfor at blive stadfæstet af Rigsdagen blev hævet eller forkastet af den, som altsaa derved ansaae Regjeringens Færd ved denne Leilighed for urigtig og ubesøiet, saa troer jeg, det endnu mindre vilde være til Baade for Regjeringens Afgtelse, og det maa naturligviis være mig, som enhver Anden, magtpaaliggende, at Regjeringen bliver saa fuldt som muligt i Besiddelse af sin Afgtelse og Anseelse. Hvad der forøvrigt nærmest foranledigede mig til at tage Ordet, var, at jeg har læst § 15 paa en heel anden Maade end den høitærede Justitsminister, og har en heel anden Betænkelse ved den end han. I Begyndelsen af § 15 staaer der nemlig talt om periodiske Skrifter, om hvilke det siges, at denne Indførelse ere fri; senere er der derimod talt om, hvorledes man skal bære sig ad, naar et saadant periodisk Skrift har forløbet sig, og der fastsættes da henimod Slutningen af Paragraphen „at derefter er al Indforskrivning, Forhandling eller Uddeeling af Skriftet her i Riget forbudt.“ Er det nu et periodisk Skrift, Taler er om, det være sig enten et Blad eller et Maanedsskrift eller et hvilket som helst andet, saa vil man dog vel ikke kalde det enkelte Nummer eller Hefte af det periodiske Skrift for et Skrift (No!). Ja, jeg veed vel, at man vil gjøre det, men jeg veed ogsaa, at Ordsværgningen her gjør det mindre beqvemt, thi naar der her er Tale om periodiske Skrifter, saa er der f. Ex. ikke Tale om det og det Nummer af Aftenbladet, Morgenbladet eller hvilket som helst andet Blad, men der er Tale om hele Aftenbladet og hele Morgenbladet, kort sagt om det hele Skrift, der bestaaer af en Mængde enkelte Nummere eller Hefter. Jeg veed nu meget vel, at man ogsaa kan kalde ethvert af disse enkelte Nummere eller Hefter et Skrift, men det forekommer mig, at det maatte udtryffeligt fremhæves, at det kun er det fordomte Nummer af Bladet eller Tidsskriftet, hvis fremtidige Indforskrivning, Forhandling og Uddeeling blev forbudt; jeg for min Deel frygter idetmindste for, at hvis Paragraphen bliver vedtaget saaledes som den